

Dansk kunst 02

Charlottenborgs Forårsudstilling, Eva Hjorth: »Med og Uden«, 2000. »Et værks forvandling i takt med at man går rundt om det, er den bærende idé i Eva Hjorths »Med og Uden«, skrev Peter Michael Hornung i Politiken. »En stribe fotografiske optagelser, der afbilder en pige, der diskret tager sine trusser af og derefter retter lidt på sin kjole. Hændelsen er i sig selv temmelig banal. Det interessante er måden, historien fortælles på: som gengivelser i fuld størrelse på en række kasser eller blokke, der konstituerer kunstværkets fortælling. En stribe i gulvet sikrer, at de fotos, der konstituerer kunstværkets fortælling, kan aflæses i en meningsfuld rækkefølge.

Charlottenborgs Forårsudstilling, Tove Storch: »Læg dig under dynen«, 2002.

Charlottenborgs Forårsudstilling, Vibeke Rytter: Uden titel, 2002 (bagest); Lars Christensen: »Lonely Planet«, 2001. Charlottenborgs Forårsudstilling er grundlagt i 1807; og begrebet Charlottenborgmaler, dvs. en kunstner der passerede censuren, blev hurtigt et kvalitetsstempel. Siden 1928 er der også afholdt en årlig efterårsudstilling på Charlottenborg, hvortil kunstnere bliver indbudt til at deltage.

musik og se på de vakuumpakkede »Fast Art«-varer. Ovenpå havde man mulighed for – under kunstnerens vejledning – at lægge sig under en 100 kg tung dyne og tænke over tilværelsens ulidelige tyngde – eller lethed, alt efter humør. Kunstneren bag værket »Læg dig under dynen!«, Tove Storch, havde et ønske om, at en magtfuld person prøvede en tur under den tunge dyne. Sådan var der flere værker på Forårsudstillingen på Charlottenborg, der lagde op til direkte kontakt mellem kunstværk og publikum. En tydelig tendens i tiden og på Forårsudstillingen var, at publikum var medskabere af værket.

Det var kunst som kommunikation, eftertanke, vision og til en vis grad provokation, man mødte på Forårsudstillingen, der denne gang var mere dynamisk end tidligere år. Værkerne pegede i mange forskellige retninger. En del var overbevisende og noget lidt for smart og effektjagende.

Der var især vitalitet inden for maleri. Her boblede tilsyneladende en ny farveentusiasme og rumsans. Som nu i tilfældet Lars Christensen, hvis store maleri med farveklatter à la grammofonplader og med kig til landskaber havde en magtfuld blanding af flademaleri og dybde. Men der var flere lovende malere. Dragende var Claus Elmholt's store, grønne maleri, der bød på en dykkertur i Det Caribiske Hav. Og Ismar Cirkinagics farvestærke og dynamiske malerier, der bragte en kunstner som Tom Krøjers malerier fra 1980'erne frem i erindringen. Malerne tillod sig i det hele taget en kraftfuldhed, der har stået i skammekrogen nogle år.

Skulpturen var heller ikke død, selv om materialet ikke var de klassiske, men i flere tilfælde ydmyge eller modeprægede. Rasmus Krause viste inspiration fra Auguste Rodins skulptur »Gående mand«. Men Krause bevægede sig også frem mod et nyt ståsted med sin humoristiske, roterende skulptur »Walking Men«, der kun havde fokus på benene og den tegnefilmsagtige bevægelse. Et kritisk syn på mennesker, der går i ring.

Krop og interiør optog flere af kunstnerne. Kropsligheden udfoldede sig i Per Toke D. Nielsens variable, oppustelige skulptur »Udvidelse/Sammenstrækning«, der inviterede publikum til – ved hjælp af en pumpe – at puste luft i de kraftige balloner. Sådan var der flere af de udstillende kunstnere, der havde følelserne uden på tøjet. Som for eksempel Lene Barnkop Kaas, der med sin plysbeklædte »Stol« med indbygget video viste nænsomme kærtegn af den pink plys og hermed skabte et drømmende og søgende univers. Eller arkitekten Vibeke Rytter, der arbejdede skulpturelt med interiørelementer som seng, gulv og tapetvæg, men vendte op og ned på tingene. Et af de værker, der uhammet bød sig til, var Eva Hjorths rumprojekt »Med og uden«, og her drejede det sig om det intimere lingeeri i en delvist skjult afklædningscene i flere afdelinger. Værket gjorde sig godt i rummet, men meddelelsen, der ganske vist trængte sig ind på en side af kvindeligheden, var ikke voldsomt dyb.

Arkitektur og skulptur lå tæt op ad hinanden på